

We Lwowie, d. 11. października 1909

Aleg 665]

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu Wydziału krajowego o melioracyach.

Wysoki Sejmie!

Sprawozdanie Wydziału krajowego o melioracyach jest tak obszerne, szczegółowe i dokładne, że nie zachodzi potrzeba powtarzania wszystkich wywodów w niem zawartych i ograniczyć się należy do tych ustępów, które swoją ważnością wymagają wyjątkowego określenia, lub nastroczałyby komisji powód do odmiennego zapatrywania.

Trzymając się czterech głównych działów sprawozdania Wydziału krajowego, komisya gospodarstwa krajowego w tym samym porządku czyni swoje uwagi, które uznaje za właściwe.

I. Przy pierwszym dziale, obejmującym uchwały Sejmu i petycye, ubolewać należy nad powolnością c. k. Rządu w przedkładaniu do najwyższej sankcyi uchwalonych ustaw Sejmu galicyjskiego, w sprzeczności do uzyskania jej prędkiego dla innych krajów. Pięć ustaw krajowych nie uzyskało sankcyi, z tych jedna jeszcze z r. 1900 (regulacya Sołotwy i Rokitny z dopływami) a cztery uchwalone w r. 1908 — mianowicie o regulacyi potoku Macochy z dopływami, Sołokii z dopływami, Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami i osuszenie bagien Rzeszowskich. W ostatniej chwili doszło do wiadomości komisji gospodarstwa krajowego w drodze prywatnej, że wszystkie powyżej wymienione ustawy mają niebawem otrzymać Najwyższą sankcye.

W przedmiocie uchwał sejmowych nie wymagających sankcyi, z przykrością podnieść wypada, że 9 ustaw, gdzie roboty regulacyjne oddawna są w toku, nie zostały dotąd zawiązane przymusowe Spółki wodne, pomimo rezolucyi Sejmu, a jedna tylko taka spółka wodna dla obwałowania prawego brzegu Wisły od Nie-

połomic do ujścia Raby przyszła do skutku. Na tę okoliczność komisya gospodarstwa kraj. najsilniejszy kładzie nacisk, bo przecież te spółki dlatego właśnie, że są przymusowe, zmusić można do zawiązania się, a tylko przygotowawcze czynności, bardzo żmudne, zalegają w starostwach.

Zwrócić uwagę należy, że w pilnych nawet sprawach c. k. Rząd, mimo urgensów, nie odpowiada na pisma Wydziału krajowego, jak np. w przedmiocie II. i III. rezolucyi uchwalonych przez Sejm 24. października 1908, odnoszących się do pomocy dla powiatu Drohobyckiego i przestrzegania surowo przepisów co do odpływu odpadków z rafinerji i ropy, oraz zanieczyszczania rzeki Tyśmienicy.

Również zaznaczyć należy, iż wobec szeroko rozwiniętych robót regulacyjnych i melioracyjnych, krajowe biuro melioracyjne nie jest jeszcze dostatecznie uposażone w siły techniczne, z czego wyuika, że niektóre uchwały sejmowe, polecające wypracowanie zdjęć i planów pewnych regulacyj (np. Worony i Goło górki) nie mogły być wykonane.

Z powodu wyjątkowych klęsk elementarnych, Sejm uchwalił 300.000 K. w r. 1908 na odwodnienie zabagnionych gruntów i wykonanie nagłych budowli wodnych i zażądał od rządu na te cele 60% dodatku. Jakie skutki osiągnęły te zabiegi i jak Wydział krajowy rozporządził kwotami przez Sejm uchwalonemi, wyjaśnia obszernie i wyczerpująco jego sprawozdanie, więc powtarzać tych wywodów niema potrzeby. Wogóle tylko zaznaczyć należy, iż Wydział krajowy brał czynny udział tak w akcji ratunkowej, spowodowanej klęskami zeszłorocznemi, jak w innych poleceniach Sejmu, co do zaopatrzenia kraju w zdrową wodę, asanacyi terenów malarycznych i kanalizacyi miast.

Wobec braku rurek drenowych, z uznaniem podnieść trzeba, że 54 pras ręcznych, a 4 z popędem parowym oddanych jest interesentom.

O petycyach odstąpionych przez Sejm c. k. Rządowi i Wydziałowi krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, niema powodu do powtarzania wywodów w sprawozdaniu Wydziału krajowego zawartych.

II. W tym dziale dotyczącym postępu budowy przy publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych w r. 1908, t. j. prowadzeniu robót na podstawie 26 ustaw przez Wydział krajowy i 3 ustaw przez c. k. Namiestnictwo, komisya gospodarstwa krajowego zaznacza, że cała akcyja idzie normalnie i wszystkie szczegóły podane w sprawozdaniu Wydziału krajowego są uzasadnione; a tylko sprawdzanie rachunków przedsiębiorstw przez organa rządowe prowadzonych jest utrudnione tą okolicznością, że Rząd wyrównuje część należitości za rok ubiegły dopiero w roku następnym.

Również w zakresie zużytkowania bogactwa krajowego na wielkich przestrzeniach torfu, Wydział krajowy nie zaniedbał badań w tym kierunku. Nowe pola doświadczalne w Czyszkach, Dąbrowie i Rudny mają być założone a nadto przy regulacyi Pustej powstaną również pola doświadczalne na gruntach czterech gospodarzy włościan t. j. w Hucie, Połoniczny, Czanyżu i Dmytrowie.

III. W dziale trzecim, dotyczącym nowych przedsiębiorstw melioracyjnych Wydział krajowy proponuje:

A. Trzy zabudowania potoków:

Leszcz, Bieżyczanka i Sudoł-Gródek.

Cztery przedsiębiorstwa regulacyjne:

rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy państwa,

potoku białego Stoku,

potoku Siwki,
rzeki Jasiołki.

Trzy obwałowania Wisły:

lewego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bielan,

prawego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bodzowa,

prawego brzegu Wisły (ponad Przemszą) od potoku Dankówki do ujścia
Przemszy, oraz

podwyższenie wałów Łęgu w powiecie tarnobrzeskim.

Tą ostatnią pozycją komisya gospodarstwa krajowego załatwia sprawozdanie Wydziału krajowego do L. 4362. Z powodu krótkości czasu pozostawionego obecnej sesji sejmowej, niepodobna wchodzić w szczegółowy rozbiór projektowanych melioracyj w powyżej wzmiankowanych dziesięciu ustawach. Uznając zresztą gruntowność wywodów sprawozdania Wydziału krajowego, komisya gospodarstwa krajowego zaznacza, że są bardzo pilne i ogranicza się do wzmianki, że wszystkie te projekta, w których roboty mają się rozpocząć częścią w r. 1910, a częścią w r. 1911, są objęte preliminarzem budżetu na r. 1910.

Komisya gospodarstwa krajowego pragnie jednak podać Wysokiemu Sejmowi streszczony obraz, jaki rozwój przybrały w naszym kraju roboty melioracyjne, zdążające do podniesienia kultury i zabezpieczenia od klęsk elementarnych. Zebrane daty wykazują, że koszta publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych w Galicyi, uwzględnione w preliminarzach funduszu melioracyjnego po rok 1909 wynosiły

	102,512.482 K
a preliminarz Wydziału krajowego na r. 1910 opiewa na	31,366.800 „
dalej koszta regulacyi rzek kanałowych, do których kraj przyczy-	
nia się 40 ^o / _o , wynoszą	46,772.000 „
uzupełnienia regulacyi rzek kanałowych	57,200.000 „
regulacya Lubatówki	800.000 „
Razem	<u>238,671.282 K</u>

oprócz funduszków na drobne melioracje, które poważną już kwotę przedstawiają, lecz nie mogły być chwilowo z pewną ścisłością obliczone.

B) 12 ustaw konserwacyjnych, a mianowicie:

1. Ustawa konserwacyjna regulacyi rzeki Białej i utrzymanie prawego wału Dunajca, poniżej ujścia Białej, w której Wydział krajowy wprowadził dwa nowe postanowienia co do koncesyonowania robót konserwacyjnych (§. 9) i ewentualnego zezwolenia na splaw drzewa na rzece Biale.

2. ustawa dla konserwacyi regulacyi Trześniówki,

3. dla konserwacyi regulacyi Łęgu,

4. dla konserwacyi regulacyi Przegnojówki,

5. dla konserwacyi regulacyi Krzemienicy,

6. dla konserwacyi obwałowania lewego brzegu Dunajca od uścia Wię-
kówki do Bogumiłowic,

7. dla konserwacyi obwałowania lewego brzegu Dunajca od Bogumiłowic
do Biskupic radłowskich,

8. dla konserwacyi regulacyi Złotej Lipy,

9. dla konserwacyi obwałowania Wisły i Sanu w powiecie tarnobrzeskim,

10. dla konserwacyi regulacyi potoku Dumnego,

11. dla konserwacyi regulacyi górnej sekcji Gniłej Lipy,

12. dla konserwacyi obwałowania Wisły i Wisłoki w pow. Mieleckim.

Z powodu ważnej zmiany w noweli do państwowej ustawy melioracyjnej z 4. stycznia 1909, w myśl której państwowy fundusz melioracyjny może się przyczyniać do kosztów konserwacji w wysokości datków krajowych na ten cel uchwalonych, Wydział krajowy proponuje w przedłożonych Wysokiemu Sejmowi ustawach konserwacyjnych odpowiednie zmiany,

C) Mimo przeszłorocznej uchwały Wysokiego Sejmu dotyczącej powiększenia personelu technicznego przy biurze melioracyjnym o 6 posad, nowe przedsięwzięcia i wielkie rozszerzenie pracy przy prywatnych melioracjach, a w szczególności drenowaniu, wymagają niezbędnie dalszego wydatnego pomnożenia ilości inżynierów melioracyjnych. Ze względu jednak na nie świetny stan funduszu krajowego, Wydział krajowy ogranicza liczbę nowych posad do 12 urzędników od 1. stycznia 1910 tak, że personel Biura melioracyjnego składałby się z 94 inżynierów.

D) Co do uzasadnienia poz. 16 i 17 rub. IX. preliminarza wydatków funduszu krajowego na zasiłki celem popierania mniejszych robót melioracyjnych na r. 1910, Komisya gospodarstwa krajowego nie widzi powodu do zmian; odnosi się przeto do sprawozdania Wydziału krajowego.

IV. W dziale czwartym Wydział krajowy przedstawia cały rozmiar i użytek państwowego funduszu melioracyjnego, porównując datki udzielane przez władzę centralną Galicji z innymi krajami.

W preliminarzu na r. 1909 uwzględniło c. k. Ministerstwo rolnictwa 27 przedsiębiorstw galicyjskich, z czego jednak wynika słaby stosunkowo udział naszego kraju, spowodowany mniej intensywnym preliminarzem nowych naszych przedsiębiorstw w porównaniu z krajami zamożniejszymi. Udział więc Galicji w państwowym funduszu melioracyjnym wyniesie w r. 1910 zaledwie 20·94%, podczas gdy w r. 1907 wynosił 26·88% w r. 1906 — 26·07%, a w r. 1905 — 29·56%. Niniejszem sprawozdaniem obejmuje komisya gospodarstwa krajowego przekazane jej przez Wysoki Sejm petycje, a mianowicie do ls. 3.698, 4.194, 4.195, 4.375, 4.382, 4.567, 4.820 i 4.833.

Komisya gospodarstwa krajowego zgodnie z wnioskami Wydziału krajowego wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego z d. 31. sierpnia 1909 l. 89.079 Sejm przyjmuje do wiadomości.

II. Sejm przyznaje na popieranie mniejszych robót melioracyjnych w myśl uchwały swej z dnia 26. listopada 1889. w rubr. IX. poz. 16. wydatków na rok 1910 następujące zasiłki :

a) na konserwację osuszenia bagien Stojanowskich (do r. 1914) .	1.200 K
b) na konserwację osuszenia bagien Oleskich (do roku 1925) .	1.000 „
c) na drenowanie gruntów włościańskich X rata (ostatnia) .	20.000 „
d) na regulację potoku Mikoszki w Rzeszowie, V rata (ostatnia) .	6.432 „
e) na osuszenie gruntów włościańskich w Małnowie (pow. Mościska), III rata ostatnia)	6.478 „
f) na regulację kanału Bucowskiego (pow. Przemyśl) II rata (z 3-lecia)	15.000 „
g) na regulację Prutu pod Kołomyją, Diatkowcami, Sopowem i Werbiążem niżym (12 $\frac{1}{2}$ % zasiłek)	11.250 „
h) na lokalną regulację Czeremosza pod Kniażem i Załuczem .	78.800 „
i) na zabudowanie potoku Ubiadek (pow. Nowy Sącz)	15.000 „

k) na regulację dopływów potoku Osy (pow. Tarnobrzeg)	13.333 K
l) na osuszenie łąk w gminie Bełzec (pow. Rawa ruska)	3.426 „
m) na budowę kanału ulgi z potoku Czarnego w Kołomyi	18.000 „
n) na osuszenie gruntów w gminie Karłów (pow. Śniatyn)	17.500 „
o) na osuszenie gruntów w gminie Ciężkowice (powiat Chrzanów)	
I rata (z 2-lecia)	3.900 „
p) na budowę wodociągu w Makowie	8.333 „
r) na budowę wodociągu w gm. Międzyhorce (pow. Stanisławów)	8.000 „
s) na budowę wodociągu w Kamionce strumilowej, I rata (z 3 lecia)	22.778 „
t) na budowę wodociągu w Rozdole, I rata z 3-lecia)	23.333 „
u) na budowę studzien w gm. św. Stanisław i Wołczków (pow. Stanisławów)	2.367 „
w) na lokalną regulację Prutu w Kołomyi	3.050 „
x) na ubezpieczenie prawego brzegu Białki w Komorowicach (pow. Biała)	5.500 „
y) na ubezpieczenie prawego brzegu Białki pod Bestwiną (pow. Biała)	6.000 „
z) do dyspozycji Wydziału krajowego	75.000 „
Ogółem	<u>545.680 K.</u>

III. Sejm przyznaje na popieranie doświadczeń z kulturą torfowisk w rubr.

IX. poz. 17. wydatków na r. 1910 następujące zasiłki:

1. w Chyszewicach, III rata (ostatnia)	250 K
2. w Czyszkach, I rata z (3-lecia)	500 „
3. w Dąbrowie	1.000 „
4. w Rudnicy, I rata	500 „
5. w Połoniczny, Hucie połonickiej, Czanyżu i Dmyrtowie, I rata (z 3-lecia)	1.500 „
6. na nawozy mineralne na grunta torfowe włościańskie w perymetrze bagien Oleskich i Stojanowskich po 1.000 K, w perymetrze regulacji Pustej 2.000 K, a w perymetrze bagien Rzemieńskich, tudzież regulacji Błotni i górnej Trześniówki po 500 K, razem	5.500 „
Ogółem	<u>9.250 K.</u>

IV. Sejm powiększa personal techniczny krajowego biura melioracyjnego o dwóch etatowych starszych inżynierów, dwóch etatowych inżynierów I klasy, czterech etatowych inżynierów II klasy i czterech etatowych inżynierów adjunktów i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1910.

V. Sejm uchwała załączone /. projekty ustaw.

- 1) o zabudowaniu potoku Leszcz w gminie Moszkowicach;
- 2) o zabudowaniu potoku Biczyczanki;
- 3) o zabudowaniu potoków Sudoł i Gródek;
- 4) o regulacji rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy państwa,
- 5) o regulacji potoku Białego Stoku z dopływami;
- 6) o regulacji potoku Siwki od jazu w Hołyniu do Kałusza;
- 7) o regulacji rzeki Jasiołki z dopływami;

8) o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bielan;

9) o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bodzowa;

10) o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia potoku Dańkówki do ujścia Przemszy;

11) o konserwacji regulacji rzeki Białej z dopływami i obwałowania prawego brzegu Dunajca.

12) o podwyższeniu wałów ochronnych rzeki Łęgu w powiecie tarnobrzeskim;

VI. Sejm uchwała załączone /. projekty ustaw zmieniających postanowienia następujących ustaw konserwacyjnych:

1) ustawy z dnia 30. kwietnia 1895. Dz. u. kraj. Nr. 45. o konserwacji robót regulacyjnych na rzece Trześniówce;

2) ustawy z dnia 26. sierpnia 1899. Dz. u. kraj. Nr. 110. o konserwacji rowów regulacyjnych na rzece Łęgu;

3) ustawy z dnia 4. listopada 1900. Dz. u. kraj. Nr. 8. z r. 1901. o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce z dopływami;

4) ustawy z dnia 28. lutego 1904. Dz. u. kraj. Nr. 37. o konserwacji robót regulacyjnych na potokach Krzemienicy i Babulówce z dopływami, oraz na potoku Trześni;

5) ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kraj. Nr. 90. o konserwacji obwałowania lewego brzegu Dunajca od ujścia potoku Więćkówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach;

6) ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kraj. Nr. 91 o konserwacji obwałowania lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupie radłowskich;

7) ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kraj. Nr. 92 o konserwacji robót regulacyjnych na rzece Złotej Lipie;

8) ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kraj. Nr. 93. o konserwacji obwałowania Wisły i Sanu w powiecie tarnobrzeskim;

9) ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. kr. Nr. 94. o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Dumnym;

10) ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kraj. Nr. 95 o konserwacji robót regulacyjnych na górnej sekcji rzeki Gniłej Lipy;

11) ustawy z dnia 20. grudnia 1907. Dz. u. kraj. Nr. 4. z r. 1908. o konserwacji obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydatkowania kwot prelimitowanych w dziale B) rub. IX. na rok 1910 do końca lutego 1912 r.

VIII. Petycje l. s. 3.698 gminy Czerniawy o regulację Wiszni, l. s. 4.194 Jana i Maryi Adamczyków w Słupcu i l. s. 4.195 Antoniego, Jana i Wiktoryi Adamczyków w Maniowie o podwyższenie wynagrodzenia za stary wał nadwiślański, — l. s. 4.375 gm. Młynne o zabudowanie potoków górskich l. s. 4.382 gminy Podegrodzie o zezwolenie na używanie skarp Gniłej Lipy, — l. s. 4567 gminy Filipowice o regulację Rudzanki, — l. s. 4.820 gminy Zalipie o zezwolenie na koszenie skarp Gniłej Lipy, — l. s. 4.833 Wydziału powiatowego w Stryju o zabudowanie potoku Stynawki przekazuje Sejm Wydziałowi kraj. do zbadania i możliwego uwzględnienia.

Przewodniczący:

Bryczyński.

Sprawozdawca:

Gorayski.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoku Leszcz w gminie Maszkowicach.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Zabudowanie potoku Leszcz w dorzeczu Dunajca w gminie Maszkowicach ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi, służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich z r. 1908, który preliminuje koszta robót w kwocie 128.800 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma w myśl §. 6. ustawy z d. 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4, fundusz krajowy 30 procentowym bezzwrotnym zasiłkiem w kwocie 38.640 koron, i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów, t. j. kwotą 90.160 koron.

§. 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót, programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Ewentualne oszczędności z sumy kosztorysowej oznaczonej w §. 2. mają być po ukończeniu robót zwrócone czynnikom kontrybującym w stosunku ich udziału w kosztach.

§. 7.

Koszta utrzymania robót wykonanych pokrywać będzie po ukończeniu budowy gmina Maszkowice.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

U s t a w a

z dnia o zabudowaniu potoku Biczyczanki.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoku Biczyczanki w gminach Chełmek polski, Chełmek niemiecki, Biczyce polskie i Biczyce niemieckie powiatu Nowosądeckiego ma być wykonane po myśli §. 6. ustawy z d. 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt c. k. oddziału leśno technicznego dla zabudowania potoków górskich z r. 1908, który preliminuje koszta robót w kwocie 183.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 54.900 koron i państwowy fundusz melioracyjny, ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent preliminowanych kosztów t. j. kwotą 128.100 koron.

§. 4.

Datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa, kierownictwa budowy i wpływu Administracji państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją Państwa.

§. 6.

Ewentualne oszczędności uzyskane z sumy kosztorysowej oznaczonej w §. 2. zwrócone być mają czynnikom kontrybuującym w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§. 7.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być po ukończeniu budowy utrzymaną po myśli §. 45. ustawy krajowej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, w drodze administracyjnej, spółka interesowanych gmin, obszarów dworskich i prywatnych właścicieli gruntów i innych nieruchomości, a to bez względu czy się na to zgodzą lub nie, a rozkład datków na poszczególnych członków spółki ma być uskuteczniiony według postanowień §. 66. powołanej ustawy.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruszam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o zabudowaniu potoków Sudół i Gródek.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodmeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Zabudowanie potoków Sudół i Gródek w dorzeczu Biały w powiecie Grybowskim ma być wykonane po myśli §. 6. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracji służyć ma projekt c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowania potoków górskich, który prelininuje koszta robót na 245.000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do kokrycia kosztów budowy przyczynić się ma galicyjski fundusz krajowy 30 procentowym zasiłkiem w kwocie 73.500 koron i państwowy fundusz melioracyjny, ten ostatni z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia, bezzwrotnym zasiłkiem w maksymalnej wysokości 70 procent prelininowanych kosztów t. j. kwotą 171.500 koron.

§. 4.

Oznaczone w §. 3. datki państwa i kraju mają być uiszczone w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych, a to w stosunku jak 70 : 30.

§. 5.

Bliższe postanowienia co do terminu rozpoczęcia i czasu trwania budowy, dalej co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa kierownictwa budowy i wpływu Administracyi państwa na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Ewentualne oszczędności uzyskane ze sumy kosztorysowej oznaczonej w §. 2., zwrócone być mają po ukończeniu budowy czynnikom kontrybuującym, a to w stosunku procentowym ich udziału w kosztach.

§ 7.

Koszta utrzymania wykonanych robót pokrywać ma po ukończeniu budowy, fundusz konserwacyjny regulacyi rzeki Biały, utworzyć się mający na podstawie §. 6. ustawy krajowej z dnia 1. września 1892. Dz. ust. kraj. Nr. 72.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji rzeki Bugu od ujścia Raty
do granicy państwa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem roporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Bugu od ujścia Raty do granicy państwa wraz z regulacją Raty od jazu w Sielcu do ujścia, ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć mają projekty Wydziału krajowego z roku 1900 i 1909, które preliminują koszta budowy na 1,840 000 koron.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzonym:

- a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;
- b) z datku państwowej dotacyi budowli wodnych z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czter-

dziestu procent preliminowanych kosztów ;

c) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 7. ustawy z 4 stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągnięci właściciele przyległych nieruchomości lub sąsiednich zakładów wodnych po myśli §. 51. ustawy wodnej z 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38, służyć mają na częściowe pokrycie 40-to procentowego datku funduszu krajowego, jednakże suma tych datków konkurencyjnych w myśl §. 7. ustawy z 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. nie może przekroczyć 30 procent kosztów budowy.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacji, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsięwzięcia oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulację, jako kapitału zakładowego;
2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
3. z dochodu uzyskanego ze sprzedaży wiklin

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania administracji funduszu konserwacyjnego i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom robót publicznych, rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji potoku Białego Stoku z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja potoku Białego Stoku od gminy Płowe do stawu w Komarowie wraz z dopływami w powiatach Kamioneckim i Sokalskim ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 1,970.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym mającym się oznaczyć przez władze administracyjne, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z dn. 14. marca 1875, Dz. u. kraj. Nr. 38. według stosunku korzyści, których należy oczekiwać, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków konkurencyjnych w §. 3 c) wymienionych, zawiązaną będzie na podstawie §. 45. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. przez administrację państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym przymusowa spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

§. 5.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoku Biały Stok i dopływów;
2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.
3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego po myśli §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego na konserwację, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Zarząd budowy, oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczy ma Wydział krajowy w porozumieniu z Admi-

nistracją państwa, której podobnie jak i spółce wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o regulacji potoku Siwki od jazu w Hołyniu
do Kałusza.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Regulacja potoku Siwki od jazu w Hołyniu do Kałusza ma być wykonaną, jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1908, który preliminuje koszta robót na 1,340.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić :

a) fundusz krajowy bezwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent preliminowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w myśl §. 7. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4., bezwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent ;

c) interesowane w regulacji działy Administracji państwowej z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia datkiem w wysokości dwudziestu procent.

§. 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Bliższe postanowienia, co do pokrycia kosztów konserwacji i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze osobnej ustawy krajowej po ukończeniu budowy.

§. 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i robót publicznych.

U s t a w a

z dnia o regulacji rzeki Jasiołki z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacja rzeki Jasiołki od gminy Lipowicy do mostu na gościńcu państwowym w Jasle ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta budowy na 3,100.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacji włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się utworzyć w tym celu funduszu regulacyjnego.

Fundusz regulacyjny ma być utworzony:

a) z datku funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów ;

b) z datku państwowej dotacyi budowli wodnych z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

e) z datku państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 7. ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. pr. p. Nr. 4. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągnięci właściciele przyległych nieruchomości lub sąsiednich zakładów wodnych po myśli §. 51. ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38 służyć mają na częściowe pokrycie 40-tu procentowego datku funduszu krajowego, jednakże suma tych datków konkurencyjnych w myśl §. 7. ustawy z 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. nie może przekroczyć 30% kosztów budowy.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju i państwa oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie regulacyi, zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją państwa, której przyznany zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulację, jako kapitału zakładowego,
2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy,
3. z dochodu uzyskanego ze sprzedaży wiklin.

Dalsze postanowienia co do pokrycia kosztów utrzymania administracji funduszu konserwacyjnego i innych zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom robót publicznych, rolnictwa i skarbu.

U s t a w a

z dnia o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od ujścia
Przemszy do Bielan.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bielan wraz z korekcyą i obwałowaniem lewych dopływów Wisły na tej przestrzeni w powiatach Chrzanowskim i Krakowskim ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który prelininuje koszta robót na 9,000.000 K.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent prelininowanych kosztów ;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 7. ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości piędziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane powiaty datkiem konkurencyjnym w wysokości dziesięciu procent kosztów, a mianowicie: powiat Chrzanowski w kwocie 439.000 K, powiat zaś Krakowski w kwocie 461.000 K.

Datki konkurencyjne uiszczyć mają interesowane powiaty w dwudziestu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy mają być te datki pokryte zaliczkowo z funduszu krajowego.

Interesowane powiaty obowiązane są ponieść kosztą wykupna gruntów i odszkodowań za grunta za wynagrodzeniem mającym się oznaczyć po cenach zatwierdzonego kosztorysu.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38. według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być ochronione.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatów oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i powiatów w §. 3. wyszczególnionych.

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia, mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, szkarp, potoków i rowów materyałowych;

2) z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1908. Dz. u. kr. Nr. 12;

3) z corocznych datków kraju i państwowego funduszu

melioracyjnego (§ 17. ustawy z 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4).

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego na konserwację, organizację obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmuje Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsięwzięcia i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak reprezentacyom interesowanych powiatów przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsięwzięcia.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 8.

Datki konkurencyjne powiatów interesowanych mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe Urzędy podatkowe w ten sam sposób, jak podatki, i wpłacane do Kasy Wydziału krajowego.

§. 9.

Wysokość procentu dodatków, jakie uiszczać mają co-roczenie po skończeniu budowy interesowane powiaty w myśl §. 3. tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 10.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w § 8. tej ustawy może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia Pszemszy do Bodzowa.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Obwałowanie prawego brzegu Wisły od ujścia Przemszy do Bodzowa wraz z obwałowaniem wstecznem rzek Soły i Skawy, tudzież korekcyą i obwałowaniem prawych dopływów Wisły na tej przestrzeni w powiatach Bialskim, Wadowickim i Wielickim (Podgórskim) ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1909, który preliminuje koszta robót na 11,200.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 7. ustawy z 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowane powiaty datkiem konkurencyjnym w wysokości dziesięciu procent kosztów, a mianowicie: powiat Biański w kwocie 259.200 K, powiat Wadowicki w kwocie 539.300 K., powiat zaś Wielicki (Podgórski) w kwocie 321.500 koron.

Datki konkurencyjne uiścić mają interesowane powiaty w dwudziestu równych ratach rocznych po ukończeniu robót w czasie zaś budowy mają być te datki pokryte zaliczkowo z funduszu krajowego.

Interesowane powiaty obowiązane są ponieść koszta wykupna gruntów i odszkodowania za grunta za wynagrodzeniem, mającem się oznaczyć po cenach zatwierdzonego kosztorysu.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr 38 według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być uchronione.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termin płatności corocznych rat datków kraju, państwa i powiatów oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i powiatów w §. 3. wyszczególnionych.

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administrację państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie;

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych, szkarp, potoków i rowów materyałowych;

2) z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4 stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12.

3) z corocznych datków kraju i państwowego funduszu, melioracyjnego (§. 17, ustawy z dnia 4. stycznia 1909, Dz. p. Nr. 4).

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego na konserwację, organizację obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowlanego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak reprezentacyom interesowanych powiatów przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 8.

Datki konkurencyjne powiatów interesowanych mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi dodatkami przez właściwe Urzędy podatkowe w ten sam sposób, jak podatki i wpłacane do kasy Wydziału krajowego.

§. 9.

Wysokość procentu dodatków, jakie uiszczać mają corocznie po skończeniu budowy interesowane powiaty w myśl §. 3. tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 10.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w §. 8. tej ustawy może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

U s t a w a

z dnia o obwałowaniu prawego brzegu Wisły od ujścia potoku Dańkówki do ujścia Przemszy

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

§. 1.

Obwałowanie prawego brzegu Wisły od ujścia potoku Dańkówki do ujścia Przemszy w powiecie bialskim ma być wykonane jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt opracowany w r. 1909 przez organa państwowe, który preliminuje koszta ogólne na 1,160.000 koron.

Administracja państwa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić :

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 7, usta-

wy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4 bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) interesowany powiat Bialski datkiem konkurencyjnym w wysokości dziesięciu procent kosztów.

Datek konkurencyjny uiścić ma powiat Bialski w dziesięciu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy ma być ten datek pokryty zaliczkowo z funduszu krajowego.

Interesowany powiat Bialski obowiązany jest ponieść kosztą wykupna gruntów i odszkodowań za grunta za wynagrodzeniem mającem się oznaczyć po cenach zatwierdzonego kosztorysu.

Powiatowi Bialskiemu zastrzega się prawo ściągnięcia datku konkurencyjnego z właścicieli interesowanych nieruchomości i zakładów, a to po myśli §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38. według wartości tych nieruchomości i zakładów, które od wylewu mają być ochronione.

§. 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i terminu płatności datków kraju, państwa i powiatu oznaczy Administracya państwa wspólnie z Wydziałem krajowym,

§. 5.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do zaciągnięcia osobnej pożyczki umarzalnej na pokrycie datków kraju, państwa i powiatu w §. 3. wyszczególnionych,

Poszczególne raty anuitetowe tej pożyczki mają być spłacane na podstawie planu umorzenia mającego się ułożyć przez Wydział krajowy i Administracyę państwa.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1) Z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl artykułu I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kraj. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego (§. 17. ustawy z 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4).

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju

i państwowego funduszu melioracyjnego na konserwację, organizację obrony grobel i innych zarządzeń potrzebnych do utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmie Administracja państwa.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Administracja państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym, któremu podobnie jak reprezentacyi powiatu bialskiego przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania krajowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Administracja państwa wspólnie z Wydziałem krajowym.

§. 8.

Datki konkurencyjne powiatu Bialskiego mają być ściągane jako dodatki do podatków bezpośrednich wraz z państwowymi podatkami przez właściwe Urzędy podatkowe w ten sam sposób, jak podatki i wpłacane do kasy Wydziału krajowego.

§. 9.

Wysokość procentu dodatków, jakie mają być uiszczane corocznie po skończeniu budowy przez powiat Bialski w myśl §. 3. tej ustawy, ustanowi Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem.

§. 10.

Czasowe wstrzymanie ściągania datków wymienionych w §. 8. tej ustawy może nastąpić tylko za zezwoleniem Wydziału krajowego.

§. 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia o konserwacji regulacji rzeki Biały
z dopływami i obwałowania prawego brzegu Dunajca.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam na podstawie §. 6. ustawy z dnia 1. września 1892 Dz. u. kraj. Nr. 72., co następuje :

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania regulacji rzeki Biały z dopływami i obwałowania prawego brzegu Dunajca mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 1. września 1892. Dz. u. kr. Nr. 72.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z dochodów uzyskanych z wdzierżawiania wałów ochronnych i ze sprzedaży wikliny ;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tych budowlach w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kraj. Nr. 12. ;
3. z całorocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokryte będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w pierwszych trzech latach od roku 1910 do r. 1912 46.000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 23.000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl

§. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 23.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego, które uzyskane zostały z dochodów po myśli §. 6. ustawy z dnia 1. września 1892. Dz. u. kraj. Nr. 72 nie mniej też nienżyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcie rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych.

Koszta kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwa na utrzymanie wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

§. 7.

Wszelkie uszkodzenia budowli regulacyjnych, sadzonek, wałów, potoków, rowów, szluz, przepustów, ramp i innych urządzeń jest wzbronione.

W szczególności wzbronione zostają :

a) przejazd i przepęd zwierząt przez uregulowane łożyska Biały i jej dopływów, tudzież przez wały i rowy, oraz pojenie zwierząt w innych miejscach, aniżeli do tego przeznaczonych ;

b) wydobywanie ziemi, mułu, piasku, żwiru, lodu i t. p. w miejscach niedozwolonych ;

c) skopywanie brzegów Biały, potoków i rowów, tudzież skopywanie, przebijanie, zasadzanie drzewami i wiklinami i wogóle jakiegokolwiek uszkodzenia wałów ochronnych, ramp i ogrodzeń ku ochronie wałów służących ;

d) paszenie zwierząt i zbieranie trawy bez zezwolenia Wydziału krajowego na szkarpach Biały, potoków i rowów, tudzież na wałach ochronnych.

§. 8.

Ze względów bezpieczeństwa publicznego zostaje wzbronione :

a) wnoszenia budynków, wałów poprzecznych i jakiegokolwiek budowli tamujących przepływ wody, tudzież sadzenie drzew z wyjątkiem wikliny (lit. d) w profilu inundacyjnym Biały i Dunajca ;

b) kopanie dołów dla dobywania piasku, gliny itp., zbiorników wody i studzien w odległości do dwudziestu metrów włącznie od wałów ;

c) oranie ziemi bliżej aniżeli dwa metry po obu stronach wałów i potoków, a na pół metra od rowów ;

d) sadzenie wikliny w profilu inundacyjnym Biały i Dunajca z wyjątkiem miejsc, gdzie to sadzenie jest bezwzględnie koniecznym dla ubezpieczenia brzegów i ustalenia odsypisk. Miejsca te, które mają być oznaczone w sposób łatwy do poznania dla ogółu, wskaże w profilu inundacyjnym Dunajca Namiestnictwo, na Białe zaś Wydział krajowy.

Gdzie wały narażone są na uszkodzenie przez lody, ma być wyjątkowo zasadzony szereg drzew w odległości przynajmniej pięciu metrów od stopy wałów. Przestrzenie te oznaczy Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 9.

Roboty wykonane na podstawie niniejszej ustawy wymagają tylko wówczas pozwolenia przewidzianego w §. 41. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875. Dz. u. kraj. Nr. 38., jeżeli zostaną podniesione zarzuty ze strony osób trzecich ; postępowanie wodno-prawne nie może jednak w razie nagłości wstrzymać rozpoczęcia, lub dalszego prowadzenia robót.

§. 10.

Pozwolenie na spław drzewa na rzece Białe może być udzielone przez Namiestnictwo za zgodą Wydziału krajowego wówczas, jeżeli spław uznany zostanie za nieszkodliwy dla budowli regulacyjnych, a nadto złożoną zostanie odpowiednia kaucya na wynagrodzenie ewentualnych uszkodzeń.

§. 11.

W razie zagrożenia wałów ochronnych przez wielką wodę obowiązane są gminy i obszary dworskie położone w terenie narażonym na zalew, na wezwanie inspektorów wałowych, których ustanowi Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym, dostarczyć bezzwłocznie potrzebnych sił roboczych i pociągowych, oraz materiałów i narzędzi do obrony wałów.

Siły robocze i pociągowe mają być dostarczone bezpłatnie, za materiały zaś otrzymają strony interesowane wynagrodzenie z funduszu konserwacyjnego (rezerwowego) według cen, jakie ustanawiać będzie co pięć lat z góry Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Dalsze postanowienia mające na celu obronę wałów w czasie powodzi, zarówno jak i ochronę wykonanych budowli regulacyjnych wydane zostaną w osobnym rozporządzeniu wykonawczem przez Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Rozporządzenie to ma być przedłożone Ministerstwu rolnictwa i robót publicznych do zatwierdzenia.

§. 12.

Przekroczenia niniejszej ustawy, o ile nie będą podlegać przepisom powszechnej ustawy karnej, karane będą według postanowień krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kraj. Nr. 38, oraz ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kraj. Nr. 12.

§. 13.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

A'egat 12. do sprawozdania komisji gospodarstwa kraj. Ls. 4965/09.

U s t a w a

z dnia o podwyższeniu wałów ochronnych rzeki Łęgu w powiecie Tarnobrzeskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiekiem Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

§. 1

Podwyższenie wałów ochronnych rzeki Łęgu od Zaleszan do Krawców w powiecie Tarnobrzeskim ma być wykonane jako przedsięwzięcie krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1909, który preliminuje kosztą robót na 1,200.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

- a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów ;
- b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 7. ustawy z d. 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. bezzwrotnym za-

siłkiem w wysokości pięćdziesięciu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) zawiązana na podstawie ustawy z dnia 1. lipca 1886. Dz. u. kraj. Nr. 65. spółka wodna datkiem w wysokości dziesięciu procent kosztów.

Datek konkurencyjny uiścić ma spółka wodna w dwunastu równych ratach rocznych po ukończeniu robót, w czasie zaś budowy ma być ten datek pokryty zaliczkowo z funduszu krajowego.

§. 4.

Czas budowy, tudzież wysokość i terminu płatności corocznych rat datków kraju, państwa i spółki wodnej oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracją państwa.

§. 5.

Wykonanie robót, oraz zarząd funduszu budowy obejmuje Wydział krajowy.

Administracyi państwa, podobnie jak i spółce wodnej zestrzega się odpowiedni wpływ na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do sposobu wykonania przedsiębiorstwa określa instrukcyja techniczno-administracyjna z dnia 18. listopada 1887 r. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 68.

§. 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 30. kwietnia 1895. Dz. u. kr. Nr. 45. o konserwacji robót regulacyjnych na rzece Trześniówce.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 30. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 45. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na rzece Trześniówce mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl § 6. ustawy z dnia 11. czerwca 1887. Dz. u. k. Nr. 43.

Fundusz ten składać się będzie:

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych:

2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4 stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12;

3) z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 2.000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 1000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl § 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 1000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909. zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1 i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się nie wystarczający na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelný nadzór nad wykonaniem robotami prowadzi będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów teczniczych. Koszta tej kontroli pokrywa Skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6, ustawy z dnia 26. sierpnia 1899. Dz. u. kr. Nr. 110 o konserwacji robót regulacyjnych na rzece Łęgu.

Za zgodą Sejmu Mejego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

Art. 1.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 26-go sierpnia 1899. Dz. u. kr. Nr. 110 zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje :

§. 1.

• Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na rzece Łęgu od granicy powiatu niżańskiego do ujścia do Wisły w powiecie tarnobrzeskim mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 1. lipca 1886. Dz. u. kr. Nr. 65. tudzież §. 6. ustawy z dnia 7. listopada 1895. Dz. u. kr. Nr. 81.

Fundusz ten składać się będzie ;

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i ze sprzedaży wikliny ;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl Art. I. ust. z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12 ;

3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912, 4.000 kor., z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 2.000 K., państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 2.000 koron z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny,

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i nczelny nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 4 listopada 1900 Dz. u. kr. Nr. 8. z r. 1901 o konserwacji robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce z dopływami

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 4. listopada 1900. Dz. u. kr. Nr. 8. z r. 1901. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje :

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na potoku Przegnojówce od stawu w Żaniowie do młyna w Krzywicach z dopływami mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 16 października 1895. Dz. u. kr. Nr. 75.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp potoków ;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12 ;

3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 2000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 1.000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 1000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909. zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1 i 2 mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§ 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelný nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi Państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa Skarb Państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i Skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 28. lutego 1904 Dz. u. kr. Nr. 37. o konserwacji robót regulacyjnych na potokach Krzemienicy i Babulówce z dopływami, oraz na potoku Trześni.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 28. lutego 1894. Dz. u. kraj. Nr. 37. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania robót regulacyjnych na potoku Krzemienicy i Babulówce od gminy Hyki do ujścia do Wisły, tudzież na potokach Rów i Trześnia z dopływami mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 10. czerwca 1888. Dz. u. kr. Nr. 70.

Fundusz ten składać się będzie :

1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp, wałów i potoków ;

2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.;

3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 r. 10.000 K., z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 5.000 K., państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 5.000 K. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednie fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

U ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożoną zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelný nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Alegat 17. do sprawozdania komisji gospodarstwa krajowego L. s. 4.965/09.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postanowienia §§ 1., 2., 3., 4., 5 i 6 ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 90. o konserwacji obwałowania lewego brzegu Dunajca od ujścia potoku Więckówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kr. Nr. 90. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać jak następuje :

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania lewego wału Dunajca od ujścia potoku Więckówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach, tudzież regulacyi potoków Więckówki i Milówki oraz z rowami dopływowymi i odpływowymi mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6 ustawy z dnia 25. lipca 1901, Dz. u. kr. Nr. 71.

Fundusz ten składać się będzie :

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych i szkarp potoków ;

2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl Art. I. ustawy z dnia 4 stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12;

3) z rocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość rocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 r. 1.000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 500 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. pp. Nr. 4, drugą połowę w kwocie 500 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość rocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1 i 2 mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzi będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się

każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb Państwa,

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5, i 6 ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 91 o konserwacji obwałowania lewego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 13. czerwca 1906 dz. u. kr. Nr. 91. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania lewego wału Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Biskupic radłowskich tudzież rowów dopływowych i odpływowych wraz z obiektami wałowymi i komunikacyjnymi mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego, utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 2. września 1895 Dz. u. kraj. Nr. 69.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wału ochronnego;
- 2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I, ust. z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.;

3) z rocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość rocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912, 1000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 5000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 500 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Corocznie preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane ministrowi rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z gó- w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniając postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kr. Nr. 92. o konserwacyi robót regulacyjnych na rzece Złotej Lipie.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim rozporządzam, co następuje:

Art. 1.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 92. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na rzece Złotej Lipie od stawu w Brzeżanach do Litwinowa mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl § 6. ustawy z dnia 10. maja 1893. Dz. u. k. Nr. 30.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia skarp rzeki;
- 2) z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12;

3) z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 2.000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 1000 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl § 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 1000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909. zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1 i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się nie wystarczający na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa Skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do Kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

USTAWA

z dnia . . . zmieniająca postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kr. Nr. 93. o konserwacji obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje :

Art. I.

Postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 13. czerwca 1906. Dz. u. kr. Nr. 93. zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje :

§ 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły i Sanu w powiecie Tarnobrzeskim mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl § 6. ustawy z dnia 9. czerwca 1889. Dz. u. kr. Nr. 48.

Fundusz ten składać się będzie :

- 1) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych;
- 2) z odszkodowań i grzywieu nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12;
- 3) z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§ 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912, 9.000 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 4.500 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909. Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 4.500 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1 i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§ 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do Kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

U s t a w a

z dnia zmieniająca postarowienia §§. 1, 2, 3, 4 5 i 6,
ustawy z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. kr. Nr. 94. o konserwacyi
robót regulacyjnych na potoku Dumnym.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 13.
czerwca 1906. Dz. u. kr. Nr. 94. zostają uchylone w dotych-
czasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót
regulacyjnych na potoku Dumnym od stawu w Kukizowie do
mostu gminnego w Lisku mają być pokrywane z funduszu
konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia
9. lipca 1894, Dz. u. kr. Nr. 70.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp po-
toku, o ile te szkarpy stanowią własność przedsiębiorstwa re-
gulacyjnego;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekro-
nia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy
z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;
3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu
melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie
z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego fun-
duszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną

potrzebę w latach 1910 do 1912 1.500 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 750 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 750 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się nie wystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do Kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§. 1., 2., 3., 4., 5., i 6 ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 95. o konserwacji robót regulacyjnych na górnej sekcji rzeki Gniłej Lipy.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1., 2., 3., 4., 5. i 6. ustawy z dnia 13. czerwca 1906 Dz. u. kr. Nr. 95. zostają uchylone, w dotychczasowym brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania wykonanych robót regulacyjnych na górnej sekcji rzeki Gniłej Lipy od granicy gminy Przemyślan do mostu na drodze państwowej w Rudzie mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 6. ustawy z dnia 1. lipca 1886 Dz. u. kr. Nr. 69.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp rzeki;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903. Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 r. 1.000 K. z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 500 K, państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 500 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatecznych trzech latach.

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909 zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie nienależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniem robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne prelimarze i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonywania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. — Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6,

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do Kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku,

Art II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.

Ustawa

z dnia zmieniająca postanowienia §§ 1, 2, 3, 4, 5 i 6. ustawy z dnia 20. grudnia 1907. Dz. u. kraj. Nr. 4. z r. 1908. o konserwacji obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 1, 2, 3. 4, 5 i 6, ustawy z dnia 20. grudnia 1907. Dz. u. kr. Nr. 4. z r. 1908 zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać, jak następuje:

§. 1.

Koszta zwyczajnego utrzymania obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim mają być pokrywane z funduszu konserwacyjnego utworzonego w myśl §. 5. ustawy z dnia 26. października 1899. Dz. u. kr. Nr. 138.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych;
2. z odszkodowań i grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12.
3. z corocznych datków kraju i państwowege funduszu melioracyjnego.

Koszta zarządu technicznego pokrywane będą wyłącznie z funduszu krajowego.

§. 2.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wynosić ma bez względu na istotną potrzebę w latach 1910 do 1912 — 11.500 K, z czego fundusz krajowy pokrywa połowę w kwocie 5.750 K., państwowy zaś fundusz melioracyjny w myśl §. 17. ustawy z dnia 4. stycznia 1909 Dz. p. p. Nr. 4. drugą połowę w kwocie 5.750 K, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia.

Wysokość corocznych datków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego w latach następnych wynosić ma sumę, jaka wypadnie z przecięcia rzeczywistych wydatków w ostatnich trzech latach,

§. 3.

Pozostałe z końcem roku 1909. zapasy funduszu konserwacyjnego, niemniej też nieużyte nadwyżki dochodów wymienionych w §§. 1. i 2. mają być odpowiednio fruktyfikowane i służyć będą jako fundusz rezerwowy na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie wynikłych z powodu szkód elementarnych, lub innych nadzwyczajnych wypadków.

§. 4.

O ileby fundusz rezerwowy okazał się niewystarczającym na pokrycie nadzwyczajnych wydatków na utrzymanie, brakująca reszta rozłożona zostanie niezależnie od stałych datków rocznych w §. 2. ustanowionych po połowie na kraj i państwowy fundusz melioracyjny.

§. 5.

Wykonanie robót konserwacyjnych i zarząd funduszu konserwacyjnego, zarówno jak i naczelny nadzór nad wykonaniami robotami prowadzić będzie Wydział krajowy.

Coroczne preliminarze i zamknięcia rachunkowe funduszu konserwacyjnego mają być przedkładaane Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

Administracyi państwa służy prawo przekonywać się każdego czasu o postępie i sposobie wykonania robót konserwacyjnych za pośrednictwem własnych organów technicznych. Koszta tej kontroli pokrywa skarb państwa.

§. 6.

Datki kraju i państwowego funduszu melioracyjnego wpływać mają do kasy krajowej w półrocznych ratach z góry w styczniu i lipcu każdego roku.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, robót publicznych i skarbu.
